

Publicerad 2006-07-02 01:11 av matrjosjka

Förvirrad monolog.

Mina känslor kallas hjärnspöken och det kanske är dags att säga farväl

Skrik för mig

Titta ner i vattnet

Det går runt i cirklar

Och jag mår plötsligt

Väldigt illa

Och medvetandet säger

Gör det

Du kan inte övermanna mig

Vad fan trodde du

Värdelösa pack

Du är bara en skugga

Du lever inte

Du balanserar mellan

Berusad och sober

Du berusar dig

På den makt

Du tror att du får av mig

Men grinden till min trädgård är stängd

Det är bara en

Av de platser

Du aldrig kommer se igen

När du öppnar din dörr

Är det redan för sent

Då är jag redan borta

Men älskade syster

Vi ses i världen

Där det alltid är maj

Och där får jag vara med dig

Och där slipper jag

Gråta ut all vätska i kroppen

Och känna den bli kallare

För varje sekund

Som bara passerar

Jag ville bara ditt bästa

Förlåt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren matrjosjka med Poeter.se id #6021 innehar upphovsrätten